

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det en betingelse for, at retten kan pålægge sagsøgte at meddele sagsøger et Schengenvisum, at retten i henhold til visumkodeksens artikel 21, stk. 1 ⁽¹⁾, finder det godtgjort, at sagsøger agter at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, eller er det tilstrækkeligt, at retten efter en efterprøvelse i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), ikke på grundlag af særlige omstændigheder nærer begrundet tvivl om sagsøgers hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om?
- 2) Foreligger der i henhold til visumkodeksen et lovbundet krav på meddelelse af et Schengenvisum, når indrejsebetingelserne i navnlig visumkodeksens artikel 21, stk. 1, er opfyldt, og der ikke er grundlag for at nægte visum i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1?
- 3) Er visumkodeksen til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken en udlænding i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 810/2009 kan meddeles et visum til transit gennem eller forventet ophold på Schengenstaternes område i op til tre måneder inden for en seks måneders periode fra sin første indrejse (Schengenvisum)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13.7.2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), EUT L 243, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 17. februar 2012 — Rose Marie Bark mod Galileo Joint Undertaking, under afvikling

(Sag C-89/12)

(2012/C 133/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rose Marie Bark

Sagsøgt: Galileo Joint Undertaking, under afvikling

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 2, i vedtægterne for fællesforetagendet Galileo, der er vedføjet som bilag til Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 ⁽¹⁾ af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo, sammenholdt med denne forordnings artikel

2, fortolkes således, at den ordning, der gælder for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, især de heri indeholdte lønvilkår, finder anvendelse på medarbejderne ved fællesforetagendet Galileo, der er ansat i henhold til midlertidige kontrakter?

⁽¹⁾ EFT L 138, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 17. februar 2012 — Health Service Executive mod SC og AC

(Sag C-92/12)

(2012/C 133/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Health Service Executive

Sagsøgte: SC og AC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en dom, hvorved et barn frihedsberøves i en bestemt tidsperiode i en anden medlemsstat på en institution, der yder terapi og uddannelse, omfattet af det materielle anvendelsesområde for Rådets forordning nr. 2201/2003 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvilke forpligtelser, om nogen, følger da af artikel 56 i Rådets forordning nr. 2201/2003 med hensyn til hørings- og godkendelsesordningen til sikring af en effektiv beskyttelse af det barn, der skal frihedsberøves?
- 3) Når en ret i en medlemsstat har truffet afgørelse om anbringelse af et barn i en bestemt tidsperiode på en institution i en anden medlemsstat og har opnået en godkendelse fra denne stat i overensstemmelse med artikel 56 i Rådets forordning nr. 2201/2003, skal rettens dom om anbringelse af barnet i en bestemt tidsperiode på en institution, der er beliggende i en anden medlemsstat, da anerkendes og/eller erklæres for eksigibel i denne anden medlemsstat som en forudsætning for, at anbringelsen kan gennemføres?
- 4) Har en dom fra en ret, hvorved der træffes afgørelse om at anbringe et barn i en bestemt tidsperiode på en institution, der er beliggende i en anden medlemsstat, som denne anden medlemsstat har godkendt i overensstemmelse med artikel 56 i Rådets forordning nr. 2201/2003, retlig virkning i denne anden medlemsstat inden meddelelse af erklæringen om anerkendelse og/eller eksigibilitet efter afslutningen af sager om anmodning om en erklæring om anerkendelse og/eller eksigibilitet?